

บทที่ 4 ผลการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบดุสิตเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

1. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบดุสิตเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย
2. ผลการศึกษาพฤติกรรมการพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบดุสิต เพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย
3. ผลการศึกษาคำความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัยที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบดุสิตเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบดุสิตเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย

ผลการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบดุสิตเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศึกษาปฐมวัย เรียกว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบดุสิต ประกอบด้วย 4 ชั้น คือ ชั้นที่ 1 ชั้นนำ ชั้นที่ 2 ชั้นชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ ชั้นที่ 3 ชั้นสอน 3.1 การอภิปรายและการทำนาย/พยากรณ์ (Discussion and Divination) 3.2 การศึกษาสร้างเสริมความรู้ (Upbringing) 3.3 การสังเคราะห์และนำเสนอผลงาน (Synthetic and Presentation) 3.4 การปรับปรุงผลงาน (Improvement) 3.5 การทดสอบ การประเมินผลการเรียนรู้และการสะท้อนกลับ (Test, Assessment and Reflection) ชั้นที่ 4 ชั้นสรุปและประเมินผล ดังนี้

ชั้นที่ 1 ชั้นนำ หมายถึง การสร้างความรู้ที่เชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมกับเหตุการณ์หรือกรณีศึกษาเพื่อสร้างความตระหนักแก่ผู้เรียน ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ดังนี้

1.1 ถามประสบการณ์เดิมกับเหตุการณ์หรือกรณีศึกษาปัจจุบัน

1.2 ตั้งคำถามหรือประเด็นปัญหาให้ผู้เรียนคิด เพื่อสรุปหาแนวทางแก้ปัญหา

ชั้นที่ 2 ชั้นชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ หมายถึง การบอกเป้าหมายการเรียนรู้

ชั้นที่ 3 ชั้นสอน หมายถึง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ การระดมความคิดเห็นให้ผู้เรียนได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้กับกลุ่มเพื่อนให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ดังนี้

3.1 การอภิปรายและการทำนาย/พยากรณ์ (Discussion and Divination) หมายถึง การที่บุคคลกลุ่มหนึ่งที่มีความรู้ความสนใจในเรื่องเดียวกัน มาปรึกษาหารือ แลกเปลี่ยนความรู้ความคิดเห็นและประสบการณ์ เพื่อหาข้อเสนอแนะหรือแนวทางในการแก้ไขปัญหาเพื่อคาดการณ์สิ่งที่จะเกิดขึ้นในเรื่องนั้น ๆ

3.2 การศึกษาสร้างเสริมความรู้ (Upbringing) หมายถึง กระบวนการที่ทำให้เกิดความเข้าใจในเรื่องบางเรื่องหรือบางสิ่งบางอย่างมากยิ่งขึ้น

3.3 การสังเคราะห์และนำเสนอผลงาน (Synthetic and Presentation) หมายถึง การสรุปคิดรวบยอด รวบรวมองค์ประกอบของข้อมูลให้เกิดเป็นข้อมูลใหม่ที่มีวัตถุประสงค์แน่ชัดและถ่ายทอดต่อให้ผู้รับมีความเข้าใจในข้อมูลนั้น ๆ

3.4 การปรับปรุงผลงาน (Improvement) หมายถึง การปรับปรุงกระบวนการทำงาน ผลงานที่ทำแล้ว ที่มีอยู่แล้วมาปรับปรุง วิเคราะห์ แก้ไข ศึกษาเพิ่มเติมแล้วพัฒนาให้งานพร้อมกับพัฒนาคนให้มีคุณภาพที่ดีขึ้น

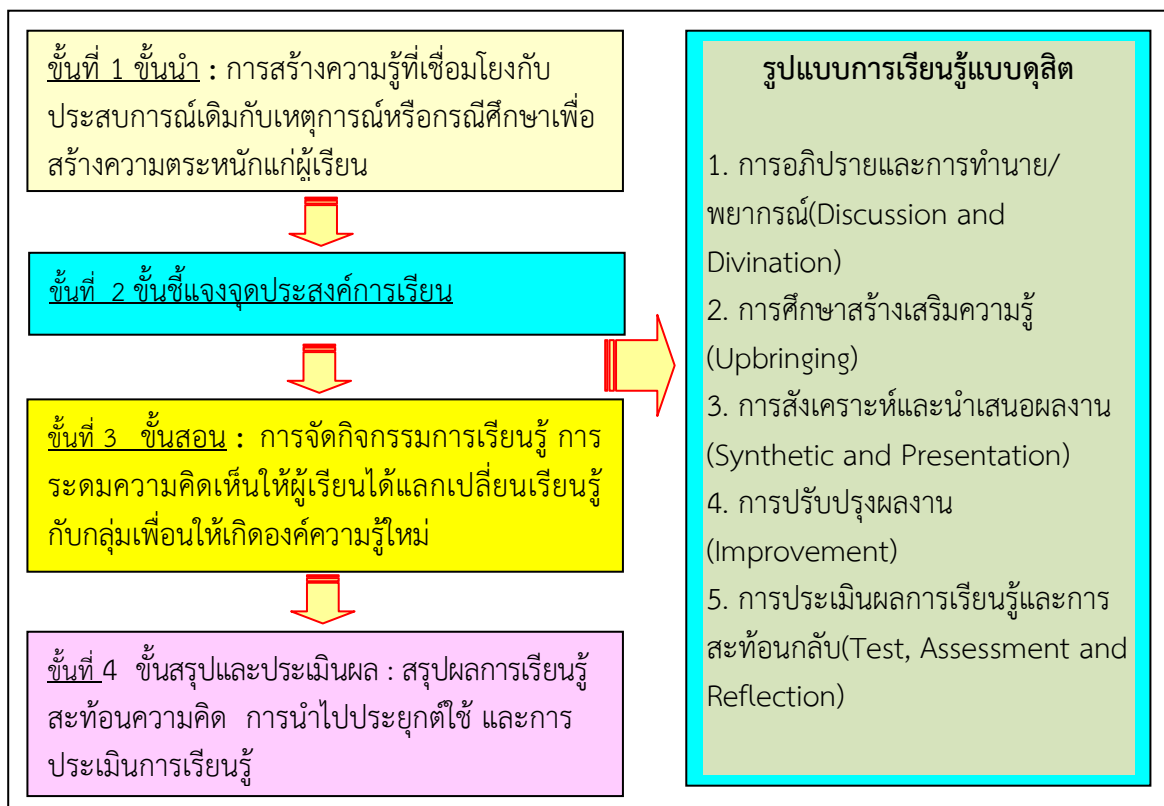
3.5 การทดสอบ การประเมินผลการเรียนรู้และการสะท้อนกลับ (Test, Assessment and Reflection) หมายถึง การนำเอาข้อมูลต่าง ๆ ที่ได้จากการวัดรวมกับการใช้วิจารณ์ญาณของผู้ประเมินมาใช้ในการตัดสินใจ โดยการเปรียบเทียบกับเกณฑ์ เพื่อให้ได้ผลเป็นอย่างไรอย่างหนึ่ง

ขั้นที่ 4 ขั้นสรุปและประเมินผล หมายถึง การสรุปและประเมินผล การนำไปใช้ โดยนักศึกษาและอาจารย์ ประกอบด้วยขั้นตอนย่อย ดังนี้

4.1 สรุปผลการเรียนรู้ สะท้อนความคิด และการนำไปประยุกต์ใช้

4.2 การประเมินการเรียนรู้

ผลการพัฒนาได้รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบดุสิตเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ปฐมวัย มีรายละเอียด แสดงในภาพที่ 4.1

ภาพที่ 4.1 รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบดุสิตเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ปฐมวัย

ผลการตรวจสอบรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบดุษิตเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย พบว่า มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.67-1.00 ซึ่งเป็นค่าแสดงหลักฐานของความสอดคล้องอยู่ในระดับมากสามารถนำไปใช้ได้

ผลการประเมินความสอดคล้องของแผนการจัดการเรียนรู้ พบว่า แผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 10 แผน มีค่าดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.67 -1.00 ซึ่งเป็นค่าแสดงหลักฐานของความสอดคล้องอยู่ในระดับมาก สามารถนำแผนการจัดการเรียนรู้ไปทดลองใช้ได้

2. ผลการศึกษาพฤติกรรมความฉลาดทางอารมณ์จากการจัดการเรียนรู้แบบดุษิตเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

ผู้วิจัยเปรียบเทียบพฤติกรรมความฉลาดทางอารมณ์ระหว่างก่อนเรียนกับหลังเรียนด้วยแบบสังเกตพฤติกรรมความฉลาดทางอารมณ์ 5 ด้าน ดังนี้ 1. ด้านการรู้จักอารมณ์ของตนเอง 2. การจัดการกับอารมณ์ของตนเอง 3. การสร้างแรงจูงใจให้กับตนเอง 4. การรู้จักอารมณ์ของผู้อื่น 5. การมีสัมพันธภาพที่ดีต่อกันเมื่อนำมาเปรียบเทียบหาความแตกต่างของค่าเฉลี่ยโดยใช้สถิติทดสอบ (dependent sample t-test) ผลปรากฏดังตาราง 4.1

ตาราง 4.1 แสดงผลการเปรียบเทียบพฤติกรรมความฉลาดทางอารมณ์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบดุษิตเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย

ผลสัมฤทธิ์	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน		
	นักเรียน		มาตรฐาน	t-test	p-value
	n	$\bar{X}$	S.D.		
ก่อนเรียน	43	16.16	0.38	20.83	.000*
หลังเรียน	43	27.97	0.52		

*p ≤ .05

จากตาราง 4.1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยพฤติกรรมความฉลาดทางอารมณ์ก่อนและหลังการจัดการเรียนรู้แบบดุษิตเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์ สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาปฐมวัยที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบดุษิตเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์

ผลการสอบถามความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนรู้แบบดุษิต ดังแสดงในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของนักศึกษาที่มีต่อที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบดุสิต

ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดประสบการณ์การเรียนรู้ของอาจารย์	$\bar{X}$	S.D.	ความหมาย	ลำดับที่
1..การนำเข้าสู่บทเรียน	4.76	0.45	มากที่สุด	1
2. การชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้	4.51	0.61	มากที่สุด	7
3..การสอน				
3.1 การอภิปรายและการทำนาย/พยากรณ์	4.70	0.57	มากที่สุด	2
3.2 การศึกษาสร้างเสริมความรู้	4.64	0.59	มากที่สุด	4
3.3 การสังเคราะห์และนำเสนอผลงาน	4.58	0.55	มากที่สุด	5
3.4 การปรับปรุงผลงาน	4.55	0.56	มากที่สุด	6
3.5 การประเมินผลการเรียนรู้และการสะท้อนกลับ	4.47	0.53	มาก	8
4.การสรุปและประเมินผล	4.68	0.55	มากที่สุด	3
ผลประเมินโดยภาพรวม	4.61	0.55	มากที่สุด	-

จากตารางที่ 4.2 โดยภาพรวมความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อที่มีต่อการจัดการเรียนรู้รูปแบบดุสิต พบว่าอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.61$, S.D. = 0.55) หากพิจารณาเป็นรายข้อโดยเรียงจากมากไปหาน้อย พบว่า การนำเข้าสู่บทเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.76$, S.D. = 0.45) รองลงมาได้แก่ การสอน ขั้นการอภิปรายและการทำนาย/พยากรณ์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.70$, S.D. = 0.57) การสรุปและประเมินผลอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$, S.D. = 0.55) การสอนขั้นการศึกษาสร้างเสริมความรู้อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.64$, S.D. = 0.59) การสอนขั้นการสังเคราะห์และนำเสนอผลงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.58$, S.D. = 0.55) การสอนขั้นการปรับปรุงผลงานอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.55$, S.D. = 0.56) การชี้แจงจุดประสงค์การเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.51$, S.D. = 0.61) และการสอนขั้นการประเมินผลการเรียนรู้และการสะท้อนกลับอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.47$, S.D. = 0.53) ตามลำดับ

ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากนักศึกษา มีดังนี้

ผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากนักศึกษาพบว่า นักศึกษาได้เข้าร่วมจัดการเรียนรู้กับอาจารย์ ทำให้ฝึกทักษะการคิดวิเคราะห์ การสังเคราะห์ ได้คาดการณ์สภาพปัญหาที่จะเกิดขึ้น ได้คิดวางแผนป้องกันปัญหา เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความคิดเห็นอย่างอิสระ ได้ทำงานเป็นกลุ่ม ร่วมกันสร้างสรรค์ผลงานของกลุ่ม ดังข้อความที่นักศึกษาเขียนเสนอแนะเพิ่มเติม ดังนี้

“รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบดุสิตเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษา การศึกษาปฐมวัย มหาวิทยาลัยสวนดุสิต มีข้อดีที่นักศึกษาได้ร่วมกันคิด วิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหาสถานการณ์ ร่วมกับเพื่อน ๆ ได้คิดอย่างอิสระ ได้สร้างสรรค์ผลงานเป็นกลุ่ม”

“ความฉลาดทางอารมณ์มีความสำคัญมาก ครูทุกคนต้องมีความฉลาดทางอารมณ์”

สรุปผลจากการวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักศึกษา พบว่า รูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบดุสิตเพื่อพัฒนาความฉลาดทางอารมณ์สำหรับนักศึกษาสาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ เป็นรูปแบบที่ทำให้นักศึกษาสนใจเรียน ได้คิดอย่างอิสระ คิดวิเคราะห์เพื่อแก้ปัญหาสถานการณ์ ได้สร้างสรรค์ผลงานเป็นกลุ่ม และความฉลาดทางอารมณ์มีความสำคัญมาก สำหรับครู”